II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 maj 2004

om den stödordning som Italien planerar att genomföra till förmån för jordbruksarbetarna i provinsen Campobasso

[delgivet med nr K(2004) 1634]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2005/319/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 29 november 2000, som registrerades den 30 november 2000, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen Giunta provinciale di Campobassos beslut nr 629 av den 29 december 1999 till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget.

(2) Genom skrivelser av den 8 februari 2001, som registrerades den 12 februari 2001, av den 21 februari 2001, som registrerades den 28 februari 2001, av den 12 juni 2001, som registrerades den 14 juni 2001 och av den 11 september 2001, som registrerades den 13 september 2001, lämnade Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen de ytterligare upplysningar till kommissionen som de italienska myndigheterna hade ombetts att lämna genom skrivelser av den 12 januari 2001, den 26 april 2001 och den 7 augusti 2001.

(3) Genom en skrivelse av den 13 november 2001 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.

(4) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [1]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(5) De italienska myndigheterna har inte inkommit med några synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från övriga berörda parter.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

1. Stödordningen

(6) I beslutet fastställs att stödet skall vara ett lån med en räntesats på 2 % och ett stödtak på 20 miljoner italienska lire (10 329 euro) för att

— anpassa jordbruksföretagen till hälso- och hygienbestämmelserna i dekret nr 54 av den 14 januari 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiven 92/46/EEG och 92/47/EEG beträffande produktion och utsläppande på marknaden av mjölk och mjölkprodukter,

— förbättra säkerheten och hälsan på arbetsplatser enligt lagdekret nr 626 av den 19 september 1994 inklusive de senare ändringarna om tillämpningen av direktiven 89/391/EEG, 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG, 90/270/EEG, 90/394/EEG, 90/679/EEG, 93/88/EEG, 97/42/EG och 1999/38/EG om förbättring av arbetstagares hälsa och säkerhet på arbetsplatser,

[1] EGT C 354, 13.12.2001, s. 18.

— anpassa jordbruksföretagen till kontrollbestämmelserna för produktion av livsmedel enligt dekret nr 155 av den 26 maj 1997 om tillämpning av direktiven 93/43/EEG och 96/3/EG om livsmedelshygien.

(7) Framför allt omfattar den angivna stödordningen följande:

— arbeten för att uppföra och/eller anpassa anläggningar för behandling av avloppsvatten,

— arbeten för att uppföra och/eller anpassa anläggningar för insamling och förvaring av mjölk,

— arbeten för att installera och/eller anpassa elsystem,

— arbeten för att installera och/eller anpassa hygienisk/hälsomässig utrustning,

— arbeten för att uppföra och/eller anpassa ladugårdar etc.,

— arbeten för att uppföra och/eller anpassa anläggningar för insamling och förvaring av produkter,

— ersättning av ohygieniskt tillverkningsmaterial med annat, mer hygieniskt material.

(8) Inom ramen för dessa utgiftsposter kommer stödet att täcka kostnaderna för utformning och uppförande, inköp av material och ”övriga kostnader” (anges med uttrycket ”etcetera” i anmälan).

(9) Stödtaken är de som fastställs i artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 [1].

(10) Stödmottagare är de odlare och enskilda jordbrukare som har jordbruk som sin huvudsakliga sysselsättning och som är registrerade hos handelskammaren i Campobasso.

(11) 150 miljoner italienska lire (77 468 euro) avsätts till finansieringen av stödet. Stödordningen skall tillämpas tills det anslagna beloppet har tagit slut.

(12) Stödet som fastställts i beslutet får inte kombineras med annat stöd för samma ändamål. Stödmottagaren måste därför underteckna en ansvarsförklaring där denne förpliktigar sig att inte begära annat stöd för samma typ av insatser. Ansvarsförklaringarna skall regelbundet kontrolleras.

2. **Kommissionens skäl till att inleda granskningsförfarandet**

(13) Kommissionen inledde förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget eftersom man hyste tvivel om stödordningens förenlighet med den gemensamma marknaden. Det rörde sig om följande tvivel.

A. *Tvivel om karaktären på investeringarna för stödet i fråga*

(14) I den information som översändes innan förfarandet inleddes uppgav de italienska myndigheterna att de högsta tillåtna stödnivåerna motsvarade de som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/1999, vilket motsvarar stödtaken som fastställs i punkt 4.1 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn [2] (nedan kallade ”riktlinjerna”) för investeringar i jordbruksföretag. De hänvisade dessutom till åtgärd 4.9 i det regionala operativa programmet som endast avser investeringar i jordbruksföretag.

(15) Med hänsyn till ovanstående kriterier och med hänvisning till det operativa programmet skall de tillämpliga stödsatserna vara 40 % (50 % i mindre gynnade områden), med en ökning på 5 procentenheter i båda fallen om investeringarna görs av unga lantbrukare.

(16) Stöden kan i detta fall omfattas av tillämpningsområdet för tre punkter i riktlinjerna:

— punkt 4.1 om stöd till investeringar i jordbruksföretag,

— punkt 4.2 om stöd till investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (tillämpligheten för bestämmelserna i denna punkt kan inte undantas eftersom stödmottagarna, enligt den information som de italienska myndigheterna har lämnat, är odlare och enskilda jordbrukare. Enligt artikel 2135 i den italienska lagstiftningen definieras sådana som ”jordbrukare som bedriver en verksamhet som är inriktad på lantbruk, skogsbruk, boskapsuppfödning och verksamhet i anslutning till detta”, och den sistnämnda verksamheten kan omfatta bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter),

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2223/2004 (EUT L 379, 24.12.2004, s. 1).

[2] EGT C 28, 1.2.2000, s. 2. Rättelse i EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

— punkt 4.3 om stöd för att främja diversifiering av jordbruksverksamhet, i vilken man hänvisar till punkterna 4.1 och 4.2.

(17) I en skrivelse av den 7 augusti 2001 uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att i detalj styrka efterlevnaden av bestämmelserna i alla dessa punkter, utifrån typen av föreslagen stödmottagare. De italienska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 11 september 2001 endast att de gemensamma reglerna och bestämmelserna inte kommer att ignoreras och att regionen, för att uppnå en så hög efterlevnad av dessa regler som möjligt, har tillämpat en likadan åtgärd som den som tillämpas för finansiering från EUGFJ:s utvecklingssektion.

(18) Mot bakgrund av detta svar fastslog kommissionen att det är lämpligt att granska den faktiska efterlevnaden av ovannämnda punkter i riktlinjerna.

B. *Tvivel om karaktären på och stödsatsen för finansiering av vissa stödberättigande utgifter*

(19) Å ena sidan skulle man kunna anta att stödsatserna skulle efterlevas oberoende av punkten i de tillämpliga riktlinjerna eftersom Molise, med hänvisning till bestämmelserna för bearbetning/saluföring av jordbruksprodukter, är ett mål 1-område och därför kan komma i fråga för en stödsats på 50 %, vilket inte överskrids genom det stödtak som fastställts av de italienska myndigheterna i deras första anmälan. Å andra sidan hade inte procentsatsen för de stödberättigande utgifter som utgjordes av projekteringskostnader angivits, och denna begränsades enligt riktlinjerna till 12 % av de andra stödberättigande utgiftsposterna.

När förfarandet inleddes var det omöjligt att fastställa karaktären på vissa kostnader som angivits med uttrycket ”etcetera” i anmälan.

(20) Det gick alltså inte att utesluta att vissa av de utgifter som omfattas av denna kategori inte var stödberättigande och att stöd till dessa var oförenligt med den gemensamma marknaden.

C. *Tvivel om tillförlitligheten i bedömningskriterierna när det gäller stödmottagarnas ekonomiska bärkraft och efterlevnad av minimikraven för miljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd.*

(21) I punkterna 4.1 och 4.2 i riktlinjerna fastställs att de företag som tar emot stöd måste bedömas vara lönsamma på grundval av sina framtidsutsikter och uppfylla minimikraven för miljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd. Dessutom kan de endast beviljas stöd för produkter för vilka det finns avsättning på marknaden. Frågan om avsättning bör inte utgöra något problem, eftersom kriterier för denna anges i det regionala operativa programmet som godkänts av kommissionen, och där man hänvisar till stödordningen.

(22) När det gäller frågan om ekonomisk bärkraft har de italienska myndigheterna hänvisat till åtgärd 4.9 i det regionala operativa programmet som har godkänts av kommissionen och där det i sin tur hänvisas till programkomplementet för ansökningskriterierna. Av detta framgår att de indikatorer som används skall vara företagets bruttoinkomst och antal arbetskraftsenheter. För att företaget skall betraktas som lönsamt måste det kunna styrka en bruttoinkomst på minst 4 eller 6 ”ekonomiska enheter för bruttoinkomst”, beroende på område, och ge arbete åt minst en arbetskraftsenhet. Detta bedömningskriterium visade sig vara mycket vagt eftersom det mot bakgrund av den tillgängliga informationen inte var möjligt att veta vad ”ekonomiska enheter för bruttoinkomst” utgjordes av. Dessutom återspeglar företagets antal arbetskraftsenheter inte nödvändigtvis den ekonomiska bärkraften. Följaktligen hyste kommissionen vid inledandet av förfarandet tvivel om tillförlitligheten i kriterierna för bedömningen av stödmottagarnas ekonomiska bärkraft.

(23) När det gäller uppfyllandet av minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd har kommissionen uppmärksammat att stöden var avsedda att finansiera de arbeten som skall genomföras enligt de dekret som införlivar de direktiv som i programkomplementet betraktas som en del av de minimikrav som jordbruksföretaget måste uppfylla för att få stöd enligt det regionala operativa programmet.

(24) När det gäller de tillämpliga reglerna för statligt stöd måste jordbruksföretagen uppfylla ovanstående minimikrav för att komma i fråga för stöd. Enligt punkt 4.1.1.3 i riktlinjerna får stöd dessutom beviljas om investeringar görs för att de nya minimikraven för miljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd skall efterlevas. Enligt denna punkt måste man i dessa fall även ta hänsyn till den tidsperiod som slutligen fastställts i enlighet med artikel 2 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 av den 23 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden [1].

(25) I en skrivelse av den 7 augusti 2001 frågade kommissionen de italienska myndigheterna vilka nya krav som skulle införas och vilken tidpunkt tillämpningen av dem fastställts till. I sitt svar meddelade de italienska myndigheterna att de hade bett om ett utlåtande för att kontrollera överensstämmelsen med minimikraven som fastställts genom gällande gemenskapslagstiftning samt nationell och regional lagstiftning.

[1] EGT L 214, 13.8.1999, s. 31. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1763/2001 (EGT L 239, 7.9.2001, s. 10).

(26) Informationen innehöll emellertid inte något svar på kommissionens frågeställningar eftersom det inte gick att avgöra vilka nya krav som kunde införas och tidpunkterna för tillämpningen av dem. I förfarandets inledningsfas kunde kommissionen alltså inte utesluta att stöden enbart var avsedda för att finansiera anpassningen till regler som redan måste följas och som omfattas av de minimikrav som jordbruksföretagen måste uppfylla för att komma i fråga för stöd. Ett stöd som beviljas företag som bryter mot gemenskapslagstiftningen kan inte betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden.

(27) På grund av detta hyste kommissionen allvarliga tvivel om huruvida de potentiella stödmottagarna uppfyllde de minimikrav för den naturliga miljön, hygienförhållandena och djurens välfärd som fastställts i riktlinjerna och följaktligen även om huruvida utgifterna och stödmottagarna själva var berättigade till stöd.

D. *Tvivel om att stödet inte har någon retroaktiv verkan*

(28) Kommissionen hade redan uppmanat de italienska myndigheterna att påvisa att stödet som föreskrivs i beslutet i fråga skulle genomföras enligt principen om ingen retroaktiv verkan i punkt 3.6 i riktlinjerna och förpliktiga sig att inte bevilja stöd för verksamhet eller arbeten som inletts innan stödmottagaren har ansökt om stöd, och fått detta beviljat av de behöriga myndigheterna, innan kommissionen godkänt stödordningen.

(29) Av den information som de italienska myndigheterna har översänt framgår att inget stöd ännu har utbetalats eller kommer att utbetalas innan stödordningen har godkänts av kommissionen. Det senaste svaret från myndigheterna innehåller emellertid inte något förpliktigande av den typ som kommissionen begärt om att inte godkänna stöd för verksamhet eller arbeten som inletts innan stödmottagaren har ansökt om stöd och de behöriga myndigheterna har beviljat stöd med bindande verkan. I förfarandets inledningsfas kunde kommissionen alltså inte utesluta att retroaktivt stöd utan stimulanseffekt kunde ha beviljats inom ramen för stödordningen. Kommissionen måste följaktligen även i detta avseende tvivla på de fastställda stödens förenlighet med den gemensamma marknaden.

III. **ITALIENS OCH ÖVRIGA BERÖRDA PARTERS SYNPUNKTER**

(30) Italien har inte lämnat några synpunkter till kommissionen om stödet i fråga och beslutet att inleda ett förfarande enligt f.d. artikel 88.2 i EG-fördraget. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från övriga berörda parter.

IV. **RÄTTSLIG BEDÖMNING**

1. **Förekomsten av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget**

(31) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(32) Åtgärderna i fråga överensstämmer med denna definition, genom att de gynnar viss produktion (grundläggande jordbruksproduktion, eftersom investeringarna ligger på samma nivå som för primärproduktionen) och kan påverka handeln på grund av det stora utbudet av produkter som åtgärderna avser (1998 uppgick t.ex. den italienska handeln med jordbruksprodukter till 15 222 miljarder ecu för importen och 9 679 miljarder ecu för exporten). (Under samma år uppgick handeln med jordbruksprodukter inom EU till 128 256 miljarder ecu för importen och 132 458 miljarder ecu för exporten.)

(33) Åtgärden i fråga överensstämmer följaktligen med definitionen av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

(34) Förbudet att bevilja statligt stöd är inte villkorslöst. I detta fall står det dock klart att de undantag som fastställs i artikel 87.2 i EG-fördraget inte är tillämpliga och de italienska myndigheterna har för övrigt inte heller åberopat dem.

(35) Inte heller artikel 87.3 a i EG-fördraget är tillämplig eftersom stödet inte är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.

(36) I fråga om artikel 87.3 b i EG-fördraget skall det påpekas att stödet i fråga inte är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och att det inte heller är avsett att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi.

(37) När det gäller artikel 87.3 d i EG-fördraget skall det framhållas att stödet i fråga inte heller tjänar de syften som anges i denna bestämmelse.

(38) Med tanke på åtgärdens karaktär är det enda undantag som kan åberopas undantaget enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget, där det anges att stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

2. **Granskning av stödets förenlighet**

(39) När det gäller huruvida beslutet i fråga syftar till att inrätta en stödordning för investeringar i jordbrukssektorn och om det har anmälts enligt reglerna av de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget måste beslutet granskas på grundval av riktlinjerna.

(40) I punkt 23.3 i riktlinjerna fastställs att riktlinjerna skall tillämpas på nytt statligt stöd till jordbrukssektorn, inklusive stöd som anmälts av medlemsstaterna men som kommissionen ännu inte har beslutat om, från och med den 1 januari 2000.

(41) Kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter [1] är inte tillämplig i detta fall eftersom det inte är möjligt att utifrån informationen om stödmottagarna i varje enskilt fall avgöra om stödet är avsett för små och medelstora företag, vilka kan komma i fråga för tillämpningen av ovanstående förordning [2].

(42) I informationen som har översänts har de italienska myndigheterna fastställt att de tillämpliga stödtaken skall motsvara dem som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/1999, vilka i sin tur motsvarar bestämmelserna om stöd till investeringar i jordbruksföretag i punkt 4.1 i riktlinjerna. De har dessutom hänvisat till åtgärd 4.9 i det regionala operativa programmet, som endast gäller investeringar i jordbruksföretag.

(43) På basis av ovanstående kriterier och hänvisning skall de tillämpliga stödsatserna vara 40 % (50 % i mindre gynnade områden) med en ökning på 5 procentenheter i båda fallen om investeringarna genomförs av unga lantbrukare.

(44) Stödet i fråga kan gälla tre olika typer av investeringar för vilka villkoren för godkännande fastställs i nedanstående punkter i riktlinjerna:

— Investeringar i jordbruksföretag (punkt 4.1).

— Investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (punkt 4.2).

— Investeringar för att främja diversifiering av jordbruksverksamhet (punkt 4.3, som hänvisar till punkterna 4.1 och 4.2).

(45) I enlighet med punkt 4.1 i riktlinjerna får statligt stöd som är avsett att främja investeringar i jordbruksföretag beviljas om investeringarna uppfyller följande villkor:

a) Investeringarna skall uppfylla ett eller flera av följande mål: minska produktionskostnaderna, förbättra och omfördela produktionen, höja kvaliteten, bevara och förbättra den naturliga miljön, hygienförhållandena och djurens välfärd eller främja diversifiering av jordbruksverksamheter.

b) Stödtaket är 40 % (50 % i mindre gynnade områden). För investeringar som unga lantbrukare gör inom fem år efter etableringen har den högsta stödnivån höjts till 45 % eller 55 % i mindre gynnade områden.

c) Stöd till investeringar får endast beviljas jordbruksföretag vars ekonomiska bärkraft kan påvisas genom en bedömning av företagens framtidsutsikter och om jordbrukaren har tillräcklig yrkesutbildning och yrkesskicklighet. Jordbruksföretaget skall dessutom uppfylla gemenskapens minimikrav för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd.

d) Investeringar som syftar till att öka en produktion får endast subventioneras om det finns en normal avsättning på marknaden för produkterna i fråga.

e) De stödberättigande utgifterna får endast omfatta: uppbyggnad, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning, inklusive programvara för datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 % av ovanstående utgifter, inköp av mark, inklusive lagstiftade avgifter, skatter och lagfartskostnader.

[1] EUT L 1, 3.1.2004, s. 1.
[2] Se artikel 20.2 i förordningen.

f) De stödberättigande utgifterna får inte överskrida den gräns för den sammanlagda investering som berättigar till stöd som medlemsstaterna fastställt enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/1999.

(46) När det gäller investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter skall det påpekas att stöd får beviljas enligt punkt 4.2 i riktlinjerna om följande villkor uppfylls:

a) Den ekonomiska bärkraften hos de stödmottagande företagen bevisas på grundval av en utvärdering av framtidsutsikterna.

b) De stödmottagande företagen uppfyller minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd. Om investeringarna görs för att uppfylla nyligen införda minimikrav på miljö, hygien och djurens välfärd får emellertid stöd beviljas för att uppfylla dessa nya krav.

c) Stödnivån får inte överstiga 40 % (50 % i mål 1-områden).

d) De stödberättigande utgifterna omfattar endast byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, nya maskiner och utrustning, inklusive programvara för datorer, allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser, upp till 12 % av ovanstående utgifter, inköp av mark, inklusive lagstiftade avgifter, skatter och lagfartskostnader.

e) Stöd får inte beviljas för produkter för vilka det inte finns någon normal avsättning på marknaden.

f) Stöd till investeringar med stödberättigande utgifter som överstiger 25 miljoner euro skall anmälas särskilt till kommissionen enligt artikel 88.3 i EG-fördraget.

(47) Enligt punkt 4.3 skall förenligheten för stöd som syftar till att främja diversifiering av jordbruksverksamhet bedömas på grundval av de villkor som fastställs i punkt 4.1 om de totala stödberättigande utgifterna inte överstiger den gräns som den berörda medlemsstaten fastställt enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1257/99. Om detta belopp överskrids tillämpas de villkor som fastställs i punkt 4.2 i riktlinjerna.

(48) Av denna beskrivning framgår tydligt att många av villkoren i de ovannämnda riktlinjerna som syftar till att garantera stödets förenlighet med den gemensamma marknaden inte kan garanteras av de italienska myndigheterna, oavsett karaktären på stödet till investeringarna som föreskrivs i beslutet i fråga i anmälan. Detta gäller följande villkor:

a) fastställandet av karaktären på de stödberättigande utgifter som angivits med ”etcetera” och en garanti att gränsen på 12 % efterlevs när det gäller andelen projekteringskostnader under andra poster för stödberättigande utgifter,

b) tillförlitligheten i kriterierna för bedömning av stödmottagarnas ekonomiska bärkraft,

c) stödmottagarnas efterlevnad av minimikraven för naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd,

d) uteslutandet av varje möjlighet till beviljande av retroaktivt stöd utan stimulanseffekt inom ramen för stödordningen.

(49) Dessutom har de italienska myndigheterna inte uppmärksammat kommissionens uppmaning inom ramen för förfarandet att inkomma med synpunkter och ytterligare upplysningar, vilken kommissionen riktade till dem i en skrivelse av den 13 november 2001.

(50) Kommissionen har följaktligen inte mottagit några ytterligare upplysningar som skingrar de tvivel som framfördes om stödet i fråga då förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes.

(51) På grundval av ovanstående bedömning anser kommissionen att den anmälda åtgärden är oförenlig med gemenskapslagstiftningen på konkurrensområdet och i synnerhet med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

V. **SLUTSATSER**

(52) Mot bakgrund av ovanstående kan man dra slutsatsen att det stöd som fastställts i beslutet i fråga utgör ett statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget som inte omfattas av något av de undantag som fastställs i artikel 87.3.

(53) Eftersom Giunta provinciale di Campobassos beslut nr 629 av den 29 december 1999 anmäldes i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget och eftersom inget stöd har utbetalats inom ramen för stödordningen i fråga enligt informationen från de italienska myndigheterna, är det inte nödvändigt att återkräva det stöd som fastställts i beslutet i fråga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Den stödordning som Italien planerar att genomföra på grundval av Giunta provinciale di Campobassos beslut nr 629 av den 29 december 1999, som syftar till finansiering av jordbruksverksamhet för förbättring av produkternas kvalitet och arbetstagarnas livskvalitet är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 maj 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen